

[Hans Nielsen.]

sættelser, der fandt Sted i 1921, 1922 og 1923, Lønnedsættelser, der i alt i disse Aar beløb sig til — det er gjort op af De samvirkende Fagforbund — 150 Mill. Kr. Og hvad blev saa Resultatet af disse store Lønnedskæringer, maa jeg spørge det ærede Medlem Hr. Christiani? Blev det, at Leveomkostningerne øjeblikkelig faldt? Nej, nu skal det ærede Medlem høre: der skete noget helt andet. Der skete det, at Pristallet, der i 1922 i Forhold til 1914 var 199, i 1923 steg til 207 og i 1924 til 218. Det var Følgen af Lønnedskæringen. Arbejderne fik deres Løn nedsat og Leveomkostningerne forhøjet, og det gik ganske modsat det, som det ærede Medlem Hr. Christiani nu lover os. Nu kan jeg ikke se, der er nogen som helst Grund til at tro, at det denne Gang skulde gaa absolut modsat. Ser vi paa Forholdene, saaledes som de har udviklet sig i andre Lande, hvor man har trykket Lønnen stærkt, som f. Eks. i Tyskland, i Italien, i Østrig, vil det ærede Medlem se, at Leveomkostningerne i disse Lande er meget høje til Trods for, at det er lykkedes at trykke Arbejdslønnen betydeligt. Man kan altsaa slet ikke ræsonnere som det ærede Medlem, at blot man sætter Lønningerne ned, vil ogsaa Leveomkostningerne falde.

Det ærede Medlem talte som saa mange andre om de høje Lønninger her i Danmark. Men er disse Lønninger nu egentlig saa høje? Det ærede Medlem vilde paastaa, at Lønningerne er 16 pCt. højere i Danmark, end de er i Sverige. Jeg tror nu, at det ærede Medlems Angivelse er betydelig højere end den, man er kommet til fra anden Side, men det skal jeg ikke strides med det ærede Medlem om. Men Forholdet er i Virkeligheden dette, at i Sverige er der nogle Arbejdere, der har mere i Løn, end Arbejdere i samme Fag har i Danmark, og andre, der har mindre. Tager man to Byer som København og Stockholm — jeg har liggende for mig Meddelelser, som er givet det internationale Arbejdsbureau, saa jeg gaar ud fra, at disse Tal er korrekte —, saa viser det sig f. Eks., at Smede og Drejere i København har en Timeløn af 1 Kr. 68 Ø., i Stockholm 1 Kr. 54 Ø., den er altsaa lavere i Stockholm, Arbejdsmændene i Jernindustrien har i København 1 Kr. 32 Ø., i Stockholm 1 Kr. 28 Ø., der er altsaa en meget ringe Forskel, Blikkenslagerne har i København 1 Kr. 77 Ø., i Stockholm 2 Kr. 17 Ø., altsaa der en meget højere Timeløn; elektriske Installatører har i København 1 Kr. 53 Ø., i Stockholm 1 Kr. 98 Ø. Til Oplysning tjener,

at Lønnen er 10 Kr. 70 Ø. i New-York, og der er jo andre Steder, hvor Lønningerne er betydeligt højere, end de er baade i Stockholm og i København. Man vil se, at for Arbejdsmændene i Jernindustrien, for Blikkenslagere og for elektriske Installatører er Arbejdslønnen i København snart højere og snart lavere end i Stockholm, og saaledes gaar det vel rundt omkring i de forskellige Byer og i de forskellige Brancher. Jeg kan derfor ikke indrømme det ærede Medlem, at der er en saa vældig Forskel paa Arbejdslønnen paa den anden Side af Sundet og her.

Men for øvrigt nytter det jo ikke noget, at det ærede Medlem staar her og siger, at hvis vi faar denne 20 pCt. Nedsættelse, kommer vi ind i et Paradis, for paa den anden Side Sundet stod Professor Cassel for et Par Dage siden og udtalte sig nøjagtigt som det ærede Medlem, idet han sagde: hvis vi blot kan trykke Lønnen yderligere ned her i Sverige, vil vi komme ind i meget bedre Forhold. Det ærede Medlem vil se, at der er ikke nogen Ende paa dette Løntrykkeri; saa snart man trykker Lønnen ned i det ene Land, trykker man den endnu længere ned i det andet, og saaledes kan man blive ved, indtil man naar helt ned til Fattiggaarden.

De fleste af dem, der taler om de høje Lønninger, Arbejderne i Danmark har, har jo ikke nogen Forstand paa, hvordan Arbejderne i Virkeligheden er lønnede, og de ved i det hele taget slet ikke, hvordan disse Arbejdere lever. Jeg har en Broder, som arbejder og tjener en 52—53 Kr. om Ugen. Han betaler 62 Kr. om Maanedens i Leje af en to Værelsers Lejlighed. De vil se, at den ene Uges Løn ikke en Gang slaar til til Huslejen, og saa skal man betale til Lys og Gas, til Skat, til Fagforening og Arbejdsløshedskasse, o. s. v. De kan være ganske overbevist om, at baade han og hans Kone skal være ualmindelig sparsommelige for i det hele taget at kunne holde sammen paa et saadant lille Hjem paa to Værelser med disse 53 Kr. om Ugen. Hvis man nu vil tage 10 Kr. fra dem, altsaa de 20 pCt., saa kommer de i en saadan Situation, at de ikke længere kan leve, uden at de som saa mange andre maa stifte Gæld, tage paa Kredit o. s. v., de kommer ud i den samme forhutlede Tilværelse, som mangfoldige andre er i.

Men naar vi nu taler saa meget om, at Landet kan velsignes ved, at Lønningerne nedsættes, hvorfor gaar man saa ikke til andre? Skattedirektøren har til første Behandling i Borgerrepræsentationen af Københavns Budget givet Oplysninger om,